

Tom Behnke (FP):

Hvis det virkelig er tilfældet, at jeg skulle have sagt så meget forkert i denne sag, er det jo underligt, at udenrigsministeren ikke har været i stand til at tilbagevise noget som helst af det, der er blevet sagt. Men lad nu det ligge.

Udenrigsministeren sagde, at når nu forslaget bliver forkastet her i dag, kan vi få vedtaget aktstykket og dermed sluttet sagen. Jeg tror også, at det er det, der kommer til at ske; når aktstykket er vedtaget, er sagen sluttet. Det, der burde ske, var, at man startede en retssag op i USA, og at sagen kunne komme til at køre videre, når aktstykket er vedtaget, men det var altså ikke det, ministeren sagde.

Jeg håber – specielt med de afsluttende ord fra ministeren – at der kommer skred i sagen, håber, at sagen kommer til at fungere, og håber, at Tom Lisborg, til trods for de dårlige odds han har på grund af regeringen og flertallet i Folketinget, får sin sag gennemført. I hvert fald vil vi følge sagen meget nøje.

Udenrigsministeren sagde, at sagen er meget, meget godt belyst, specielt ud fra, at der er stillet omkring 200 spørgsmål. Ikke desto mindre har vi været nødt til flere gange at spørge efter nogle helt specifikke dokumenter, der ligger i USA hos The Public Administrator, dokumenter, som man ikke ville tage kopi af på grund af begrænsede kopieringsfaciliteter. Udenrigstjenestens egen advokat, der er inhabil i sagen, har vurderet disse dokumenter og fundet dem for lette til, at man ville tage kopi af dem. Dermed er det ikke Folketinget, der har truffet afgørelse om, hvorvidt disse dokumenter var af betydning for sagen, og dermed har dokumenterne ikke kunnet indgå i sagen.

Vi ved stadig væk ikke, om der i netop disse dokumenter – og det er ikke ret mange, men altså nok til, at kopieringsfaciliteterne ikke har kunnet overkomme det – ligger afgørende ting. Vi ved ikke, om der f.eks. af disse dokumenter helt tilfældigt – det er bare en tese, jeg kommer med – fremgår noget, der viser, at det er den danske regering, det danske udenrigsministerium, generalkonsulatet, der har skylden i sagen. Det ved vi ikke, og vi finder nok aldrig ud af det, for vi kan ikke få en kopi af dokumenterne på grund af begrænsede kopieringsfaciliteter, som det hedder. Nej, det er modvilje imod at give Folketinget de oplysninger, som Folketinget beder om.

Lad mig også sige, at nu fik udenrigsministeren lige nået – sådan ligesom for, at der skulle

være en undskyldning for alle for at stemme imod beslutningsforslaget – at blande arvesagen ind i spørgsmålet. Specielt fordi SF ikke har kunnet forstå budskabet, har vi gang på gang fra denne talerstol slået fast, at der ikke er tale om at hjælpe Tom Lisborg med nogen som helst arvesag. Det bliver hans egen afgørelse, om han vil gøre noget ved det.

Forslaget her går udelukkende på, at vi tilgodeser den menneskerettighed, det er at være registreret med den rigtige far, og at man, når der er sket fejl, hvad enten det er danske eller andre myndigheder, der er involveret, gør, hvad man kan for at hjælpe manden med at få sine rettigheder opfyldt, og at man ikke er så smålig, at det skal hænge på, om det koster ½ mio. kr. eller godt 1 mio. kr.

Men der er altså nogens moral og holdninger, der er til fals for mindre end ½ mio. kr. Det er beklageligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 14 (FP og EL) stemte for, 104 (S, V, KF, SF, RV og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 25:**Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand og socialministeren:**

»Hvad kan regeringen oplyse om forberedelsen, gennemførelsen og opfølgningen af verdenstopmødet om social udvikling den 6.-12. marts 1995, herunder om topmødets opfølgning i dansk udviklings- og socialpolitik?«

Af Lotte Henriksen (S), Hanne Severinsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Anni Svanholt (SF), Tom Behnke (FP), Jørgen Estrup (RV), Bruno Jerup (EL) og Arne Melchior (CD).

(Forespørgslen anmeldt 16/12 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/1 95).